

Farkas Árpád

Ostorzúgásban ének

Mint kit a Halál becsapott,
 kaján s vad ős-szomj költöget,
 a Sion-hegy alján felröhög,
 hogy milyen nagyon szórjuk itt
 disznók elé a gyöngyöket.
 Másfajta raj lennének pedig,
 másképpen csörömpöl a szó,
 másfajta álmokkal süllyed
 velünk az Utolsó Hajó.
 S a század zúzott téerein,
 hol fölmered és megragyog,
 korbácsok zúgják titkait,
 búsán bíborló vad dalok.
 Lerágva csontig álmait,
 hajában szitok s pör sziszeg,
 midőn messiás-sírokon
 nyekergetik víg lantjaik
 a fénylő képű igricek.
 Nem kell már lant, se cimbalom,
 tornázó vágyaknak tora,
 csak Ady Endre ostora,
 csak Ady Endre ostora!

2019. január 26.

Véres havak

Havat ettem az éjjel, fuldoklón,
 véres havat. Mondtátok, színezi majd
 a torkomból feltörő vinnyogásokat;
 ez itt a Duna jege, foncsora nincs még,
 csak színe a földieperé, s az ott,
 ki fej nélkül úszkál, pisztácia.
 Nem ilyen ötóra teára hívtál,
 kurva madonnám, s tálalni Dél-Európát
 nem ily lavórban. Ez itt egy szerb láb,
 ott horvát kar, magyar
 szemgolyó. Nem ily békére vágytunk
 hetvenegy nyarán, midőn Csurgón
 harsogattuk fogunk közt a vérpiros
 dinnyét annyian, furcsa nevűek,
 nem ily Duna-medencét,
 rég kidöglött palicsi tóval, eszéki
 halászlét sok vérvörös laskával,
 ott, hol volt még hely, „hol fölolvashatól”.
 Rom már csak a vers és a város: s hullabúz!
 Dicső avangardjaim, ím, időtök eljőve!
 Nyelv, mint kocsonyábavaló,
 kitépve immár. Nem kell rágódni többé
 „modern” emberi beszéden!
 Géppuskák makogják dalaitokat.
 Csak a szegények, legyenek parasztok,
 költők, némulni nem tudó színészek,
 kik hanyatt vágódnak most, tudják,
 mily szertartás szerint temettetnek el.
 Lázasan, a legmélyebb alázattal
 nyelem a véres havat, torkom fölsebzí
 egy-egy csontszilánk, de nem az fojtogat.
 Nyugtat kellett nekünk, Új-Bizáncban?
 Tessék, itt a friss hó, terítve kés-villa-géppisztoly,
 villásreggelizetek e pimaszul áruló-becsapó
 tág és szép Európa ege alatt!

Újvidék, 1991